

«Je *staart* treurig?» zei Alice verwonderd. «Ik zie wel, dat die lang is, maar hoe kan die treurig zijn?» En ze bleef daarover mijmeren, terwijl de Muis aan het vertellen was, zoodat ze zich van het verhaal de volgende voorstelling maakte:

Bello zei tot
een Muis, die hij
zag in het huis:
«Kom, laat ons
gaan procedeeren!
Ik vervolg *jou*.
Toon nu me je
macht! Laat
blijken je
kracht! 'k Zit
thuis en ver-
veel me".
„Bou! wou!"
sprak de Muis:
„Waarde Heer,
zoo'n proces,
zonder meer,
met geen
rechter of
balie, de
wereld
nooit
bood".
„Ik ben
balie,
ik ben
rechter",
sprak
Bello:
„Ik ben
eenig
beslech-
ter en
veroor-
deel je
hier-
bij ter
dood".
|||

«Je let nie
tot Alice, «v
«Neem me
«je was, mee
«Mallighei
«Een mal
kijkend, «toe
«Praat toe
terwijl ze op
«Dat was
senden toon,
De Muis a
«Toe, kom
Alice. En a
toe!» maar d
en liep nog
«Hoe jam
de Papegaai
En een oude
om tot haar
hieruit, dat j
«Houd je
bits. «U zou
liezen!»
«Och, had